

не се обаждаше на телефона. Неговият асистент д-р Гребенеров отиде лично у дома му. Беше му предадена от полиция бележка. Въпреки противопоставянето не жена му, проф. Станишев пристигна у дома. След прегледа заяви недвусмислено и повелително:

- Операцията трябва да се извърши веднага! Развива се галупиран перитонит...

Предложи операцията да направи д-р Гребенеров. Но когато д-р Пачев съобщи на жена ми, тя помолила:

- Искан да направи операцията проф. Станишев, д-р Гребенеров да му асистира. Имам пет деца... Сигурни съм, че за децете ще го направя...

Проф. Станишев предложи операцията да се извърши в къщи. Но нямахме никакви условия за това. Решено бе болната да бъде пренесена в клиниката на д-р Славчев. Докато пристигне жена ми с колата от "Бърза помощ" всички приготовления за операцията бяха направени. На тръгване за клиниката проф. Станишев ме предупреди:

- Палезеев, трябва да знаете, че шансът за спасяването на жена Ви е едно към хиляда. Но ще направя всичко, което зависи от мене...

Операцията продължи близо две часа. Когато отново се върна при нас, Станишев каза:

- Сега шансът е едно към сто. При отварянето на коремната област течеше река от гной. Не исках много да ровя, за да не стане по-зле. Оставих гноята да тече и да се чисти. Утре ще дойде към 11 часа.

Операцията завърши към два и половина часа през нощта. На другия ден проф. Станишев дойде на уреченото време. При болната беше д-р Славчев. Пулсът бе 200-220 удара в минута. Пристигна и проф. В. Моллов. Смяташе се, че си отива. Тогва проф. Моллов предложи:

- Да обядим на проф. Алексиев да дойде.